

RIGSADVOKATEN

Advokat Hanne Gullitz
Sønder Allé 14 B
Postboks 158
8100 Århus C

DATO 12. juli 2007

JOURNAL NR.

RA-2007-521-1937

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: AAA

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67.10

Vedr. Deres j.nr.

Ved skrivelse af 13. juni 2007 har De som advokat for påklaget Statsadvokaten for Nord- og Østjyllands afgørelse af 16. maj 2007 til mig.

Ved afgørelsen afslog statsadvokaten at yde erstatning til Deres klient for et forbud meddelt i medfør af restaurationsloven under henvisning til, at Deres klient ikke har været udsat for et straffeprocessuelt indgreb i medfør af retsplejelovens kapitel 93 a.

De har i forbindelse med klagen over statsadvokatens afgørelse anført, at meddelelsen af forbuddet har indskrænket Deres klients ret til frit at færdes. De har endvidere oplyst, at erstatningskravet er fremsat i medfør af retsplejelovens § 1018 h, jf. § 1018 b, uden dog at angive erstatningskravets størrelse.

Jeg har indhentet en udtalelse fra statsadvokaten og gennemgået sagens akter.

Jeg kan herefter meddele, at jeg er enig med statsadvokaten, og at jeg derfor ikke finder grundlag for at yde erstatning. Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på de samme forhold, som statsadvokaten har anført som begrundelse for sin afgørelse.

Jeg skal endvidere bemærke følgende:

Det fremgår af kommentaren i Karnov til restaurationslovens § 31, at det ved ændringen af bestemmelsen i 2002 blev præciseret, at et forbud kan meddeles allerede første

gang, der konstateres en strafbar handling i forbindelse med restaurationsbesøg, og at det ikke er en forudsætning, at der foreligger dom.

I FOB 1986.82 nævnes en sag, hvor ombudsmanden ikke fandt tilstrækkelige holdpunkter for at udtrykket "gjort sig skyldig i strafbare handlinger" skal fortolkes som et krav om, at de forhold, der begrundet et forbud skal være fastslået ved dom.

Jeg finder således ikke, at der er en sådan sammenhæng mellem det meddelte forbud og den efterfølgende straffesag, at erstatningskravet er omfattet af retsplejelovens kapitel 93 a, jf. i øvrigt Smith m.fl.: "Straffeprocessen", 1. udgave, s. 879-880 og Anklagemyndighedens Årsberetning 1998-1999, s. 19-20.

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

I den ovenfor refererede sag henviste ombudsmanden i øvrigt til, at et forbud må anses *"som et indgreb af ringe intensitet i forhold til adressaten"*.

Såfremt afgørelsen ikke kan accepteres, kan den erstatningssøgende i medfør af retsplejelovens § 1018 f, stk. 1, begære kravet indbragt for retten. Begæring herom skal fremsættes inden to måneder efter modtagelsen af denne meddelelse. Begæringen skal fremsættes over for Statsadvokaten for Nord- og Østjylland.

Min afgørelse kan ikke påklages til højere administrativ myndighed, jf. retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

På rigsadvokatens vegne

Henriette Rosenborg Hansen

STATSADVOKATEN

Advokat Hanne Gullitz
Sønder Allé 14 B
Postboks 158
8100 Århus C

DATO 16. maj 2007

JOURNAL NR.
SA4-2007-521-0823

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE
SAGSBEHANDLER: LBA/HMJ

STATSADVOKATEN FOR NORDJYLLAND
OG ØSTJYLLAND

NYHAVNSGADE 9
POSTBOKS 539
9100 AALBORG

TELEFON 96 32 42 00
FAX 98 16 39 16

Ved skrivelse af 23. februar 2007 hertil har De som advokat for an-
søgt om erstatning for et forbud meddelt i medfør af restaurationsloven.

Det fremgår af sagen, at Deres klient den 17. juni 2006 under ophold på restaurationen i Århus blev fundet i besiddelse af en ulovlig kniv og 5,84 gram hash. Deres klient blev herefter meddelt forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende restauration i en periode på 2 år, jf. restaurationslovens § 31, stk. 2.

Ved skrivelse af 20. februar ophævede Østjyllands Politi, Århus, forbuddet på grund af formelle fejl i sagsbehandlingen.

Jeg har efter en gennemgang af sagen ikke fundet grundlag for at imødekomme det fremsatte erstatningskrav, idet Deres klient ikke har været udsat for et straffeprocessuelt indgreb, der kan begrunde erstatning efter retsplejelovens kapitel 93 a.

Jeg har herved lagt vægt på, at udstedelse af et forbud i medfør af restaurationslovens § 31, stk. 2 må anses som en afgørelse truffet af Østjyllands Politi, Århus, som forvaltningsmyndighed på det pågældende område. Der er derfor ikke efter min opfattelse tale om et straffeprocessuelt indgreb, der i medfør af retsplejelovens § 1018 b kan begrunde erstatning.

Jeg finder heller ikke, at retsplejelovens § 1018 h kan finde anvendelse i den foreliggende sag. Jeg har herved lagt vægt på, at anvendelse af denne bestemmelse som udgangspunkt forudsætter, at kravet rejses i anledning af strafferetlig forfølgning.

Det er herefter min opfattelse, at erstatningskravet ikke kan behandles efter retsplejelovens kapitel 93 a, men i stedet må behandles af politidirektøren som et erstatningskrav rejst efter dansk rets almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningsansvar.

De kan klage over min afgørelse til Rigsadvokaten, Frederiksholms Kanal 16, 1220 København K.

Fristen for at klage er 4 uger efter, at De har fået meddelelse om afgørelsen.

STATSADVOKATEN

Den administrative klageadgang skal være udnyttet, før der er adgang til at begære kravet indbragt for retten. Det fremgår af retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

SIDE 2

Der henvises til j.nr.

E. Cassøe
statsadvokat